

О. И ето, единъ отъ тѣзи които бѣхъ съ Иисуса (Симонъ Петръ, Іоан. 18; 10) прострѣ рѣжъ, измѣкнѣ ножъ-тъ си, и удари слугѣ-тъ на първосвященникъ-тъ, и му отсѣче ухо-то. Тогазъ му казува Иисусъ, Повѣрни ножъ-тъ си на мѣсто-то му; защото всички които хванѣтъ ножъ, отъ ножъ ще загинѣтъ. Да ли мнишь че не можъ сега да ся примолѣхъ на Отца си, и да ми прѣдстави повече отъ дванадесетъ легеона ангелы? Но какъ ще ся сбждѣтъ писанія-та, че това така трѣба да бѣде? Ст. 51—54.

П. Що ся учимъ отъ тѣзи думы?

О. (1) Че Христово-то царство не е отъ тойзи свѣтъ, но е духовно. Той не иска да противостоятъ учиници-ти му на непріатели-ты си съ съ силъ, (Гл. 5; 39, 44,) но съ търпѣніе и любовь.

(2) Че Иисусъ самопроизвольно ся даде на страданія-та си за наше-то спасеніе. Той можаше да има защитницы бесчетны ангелы. Единъ *легеонъ* състоеше отъ шесть хилѣды войны. Легеони отъ ангелы, (които сѣ много силни, 2 Цар. 24; 16. 4 Цар. 19; 35. Псал. 103; 20. Дан. 6; 22. 2 Сол. 1; 7,) тука сѣ въ противоположность на слабы-ты человѣцы. Вмѣсто дванадесетъ-тъ си ученицы, той можаше да има *повече отъ дванадесетъ легеона ангелы* да го защитятъ. Но той не ся противяше. Прѣди седмстотинъ години Исаія бѣше писалъ за Христа, (53; 7,) “Както агне водено на закланіе, и както овца прѣдъ стригачы-ты си безгласна, така не отвори уста-та ся.” Това и други пророчества за страданія-та Христовы трѣбуваше да ся изпълнятъ. За това Иисусъ даде себе си самоволно на тѣзи страшны страданія съ които имаше да искупи людіе-ты си.

О. Що рече Иисусъ на народъ-тъ?

О. Въ него часъ рече Иисусъ на народъ-тъ, Както на разбойникъ ли излѣзохте съ ножове и сопы да мя уловите? Всякой день сѣдяхъ при васъ, та поучавахъ въ